

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sža/47/2014
Identifikačné číslo spisu:	1014200453
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1014200453.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobkyne W. R., bytom E., Ruská federácia, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou REKEN & PARTNERS Law Firm, s.r.o., Tichá 45, Bratislava, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Hrobáková 44, 852 42 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2014/000625-003 zo dňa 22. januára 2014, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/58/2014-30 zo dňa 9. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/58/2014-30 zo dňa 9. októbra 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2014/000625-003 zo dňa 22. januára 2014 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v í n ý zaplatiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu trovy konania z titulu súdnych poplatkov v sume 140 € a z titulu trov právneho zastúpenia v sume 511,33 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/58/2014-30 z 9. októbra 2014 podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. p. PPZ-HCP-BA2-2014/000625-003 zo dňa 22. januára 2014, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava č. p. PPZ HCP-BA6-347-39/2013-Ž zo dňa 24. októbra 2013 o zamietnutí žiadosti žalobkyne o udelenie povolenia na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny podľa § 27 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZPC). Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie s návrhom na zmenu rozsudku a zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia mu veci na ďalšie konanie. Dôvodila tým, že nemôže za postup, ktorý zvolila prekladateľka pri preklade - použila oskenované prekladateľské doložky inej prekladateľky, hoci sama nebola prekladateľkou zapísanou v zozname znalcov, tlmočníkov a

prekladateľov Ministerstva spravodlivosti SR. Poukázala tiež na to, že po zistení nedostatkov pri preklade ihneď - 7. októbra 2013 - predložila nový preklad dokladov o jej osobnom stave a bezúhonnosti urobený prekladateľom spĺňajúcim oficiálne a zákonné požiadavky, avšak ani žalovaný ani krajský súd na to nevzal zreteľ v rozpore s ustanovením § 59 Správneho poriadku a § 250i ods. 1 OSP. Z toho žalobkyňa vyvodila, že žalovaný použil nerovnaký postup v rovnakých prípadoch v rozpore s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku a navrhla zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že odvolací súd zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná jej náhradu trov konania.

Žalovaný zotrval na dôvodoch zamietavého rozhodnutia, ktorým neudelil prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny zotrvávajúc na stanovisku, že žalobkyňa predložila falošné doklady. Navrhol prvostupňový rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. decembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V predmetnej právnej veci išlo o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. PPZ-HCP-BA2-2014/000625-003 zo dňa 22. januára 2014, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava č. p. PPZ HCP-BA6-347-39/2013-Ž zo dňa 24. októbra 2013 o zamietnutí žiadosti žalobkyne o udelenie povolenia na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny podľa § 27 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZPC“). Krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými zákonnými predpokladmi, ktorými sa pri rozhodovaní o povolení na prechodný pobyt musí zaoberať správny orgán, ktorý o takom povolení rozhoduje.

V § 27 ZPC sú stanovené podmienky prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny.

V ustanoveniach §§ 31 až 36 ZPC sú uvedené podmienky, na základe ktorých o povolení či zamietnutí žiadosti o udelenie prechodného pobytu rozhoduje príslušný policajný útvar.

Podľa § 33 ods. 4 písm. e/ ZCP platného a účinného v čase rozhodovania o žiadosti žalobkyne správnym orgánom I. stupňa, policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby.

Napriek tomu, že ustanovenie § 126 ods. 4 ZPC stanovuje, že žiadosti a doklady potrebné v konaní podľa tohto zákona vydané v cudzom jazyku je cudzinec povinný predložiť v úradnom preklade do štátneho jazyka v origináli alebo osvedčenej kópii, môže predložiť aj doklady vydané alebo overené príslušnými orgánmi Českej republiky v českom jazyku. Cudzinec môže predložiť žiadosti a doklady vydané v cudzom jazyku aj v úradnom preklade do českého jazyka, na ktorom zastupiteľský úrad vyznačí zhodu prekladu s originálom osvedčovacou doložkou zastupiteľského úradu.

Z tohto znenia, ako aj zo znenia § 32 ods. 2 ZPC (podľa ktorého štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie prechodného pobytu dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú účel pobytu, bezúhonnosť, ak v odseku 3 nie je ustanovené inak, finančné zabezpečenie pobytu; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 28 a 29, finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý koná alebo bude konať v mene významného zahraničného investora, zabezpečenie ubytovania; to neplatí, ak ide o 1. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania alebo do školy cez štátnu hranicu zo susedného štátu, 2. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 24, § 25 ods. 1 písm. e/, f/ alebo § 30 a bude študovať na vysokej škole alebo vykonávať pedagogickú alebo výskumnú činnosť, alebo 3. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 26 alebo § 29, súhlas podľa § 27 ods. 4) vyplýva rozdiel medzi zákonom č. 404/2011 Z.z. používanými pojmami doklad a úradný preklad žiadosti alebo úradný preklad dokladu, či dokladov.

Zo znenia je zrejmé, že doklady vydané v českom jazyku sa neprekladajú a nemožno pri nich preto ani posudzovať úradný preklad. Preklad nie je preto originálom listiny - dokladu osvedčujúceho stav, bezúhonnosť, príjem, či inú skutočnosť, ale len pomôckou pre policajné orgány, aby hodnoverne zistili, aký je obsah originálu dokladu.

Policajné orgány majú z týchto dôvodov v konaní o udelenie, či neudelenie prechodného pobytu skúmať, či štátny príslušník tretej krajiny uviedol nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predložil falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby. Nie je preto v tomto konaní na mieste skúmať formu prekladu konkrétneho dokladu, ale jej zhodu s obsahom prekladaného dokladu.

Iba v prípade zistenia, že preklad a originál dokladu obsahujú rozdielne údaje, či už z dôvodov zmeny, falšovania alebo iných zákonných dôvodov - napr. predloženia dokladov inej osoby - je možné postupovať tak, ako v prerokúvanom prípade postupovali a i rozhodli policajné orgány.

Navyše, ak rovnako ako v prerokúvanom prípade, žiadateľ predloží do vydania odvolacieho správneho rozhodnutia úradné preklady dokladov, o ktorých pravosti z hľadiska formy aj obsahu niet pochybností, je policajný orgán v konaní o odvolaní, v súlade so zásadami správneho konania, najmä zásadou rýchlosti a hospodárnosti, povinný na ne prihliadnuť a zohľadniť ich vo svojom rozhodnutí.

Vzhľadom na uvedené pochybenia odvolací súd dospel k záveru o nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia žalovaného, preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 OSP zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dôvodnosť odvolacej námietky týkajúcej sa porušenia zásady rozdielného rozhodovania v rovnakých alebo podobných veciach podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku nemohol odvolací súd pre nedostatok konkrétnych porovnateľných prípadov posúdiť s tým, že nespochybňuje celkom takúto možnosť, ale nemôže ani poukázať na konkrétny prípad, či prípady, pri ktorých by rozhodnutia toho istého policajného orgánu v podobných, či rovnakých prípadoch boli rozdielne.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 a 2 OSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu, a to jednak z titulu zaplatených súdnych poplatkov za žalobu a odvolanie po 70 € v sume 140 € a jednak z titulu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to v konaní pred krajským súdom za dva úkony právnej pomoci po 134 €, dva režijné paušály po 8,04 € + 20 % DPH (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby) a v odvolacom konaní za jeden úkon právnej pomoci po 134 €, jeden režijný paušál 8,04 € + 20% DPH (podanie odvolania), čo je spolu 511,33 €. Priznanú náhradu je žalobca povinný uhradiť právnemu zástupcovi žalobkyne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet v Z. č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.